

Четиридесетий сонетъ.

С в о б о д а.

— Мирза-Аббасъ, въ свободата защо нещешъ да вѣрвашъ?
Не си ли синъ на своя вѣкъ, човѣшкий родъ ли мразишъ?
— О школьникъ! Я ми кажи свобода гдѣ намѣрвашъ?
Свободенъ ли си да летишъ, — въ кала когато газишъ?

Вълкътъ свободенъ ли е на овца да не напада?
Свободно ли е, сутринъ, слънцето да не изгрѣва?
Свободенъ ли е мислящия въ измама да не пада,
И чумавия съѣдитъ си да не заразява?

Кой е свободенъ — страшния ходъ на днитъ да въспира?
Кой гадъ свободенъ е да се не ражда, ни умира?
Кое човѣшко дѣло трай, свободно, подъ небето?

Сждба! Тъзъ рѣчь ни пояснява Миробитието!
Въ свобода вѣрватъ неспособнитъ да разумѣйтъ
Законитъ които вредъ, — надъ духъ и плътъ, — владѣйтъ!

